

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Υποδειγματικό μάθημα
για παιδιά του
Δημοτικού

A. Διήγηση (Κατά Ιωάννη, 11 στ. 1-44)

- Ο καλύτερος φίλος του Χριστού ήταν ο Λάζαρος που ζούσε με τις αδελφές του τη Μάρθα και τη Μαρία στην Βηθανία. Αρρώστησε λοιπόν βαριά και οι αδελφές του που ανησύχησαν έστειλαν να φωνάξουν το Χριστό. Πραγματικά ειδοποίησαν το Χριστό αλλά Εκείνος δεν ανησύχησε και είπε ότι η αρρώστια αυτή δεν είναι για θάνατο αλλά για να φανερωθεί η δόξα του Θεού και να δοξασθεί ο Υιός του Θεού μέσω αυτής. Έτσι ο Χριστός και οι μαθητές Του έμειναν άλλες δύο μέρες στην πόλη που βρίσκονταν και στη συνέχεια ξεκίνησαν για την Ιουδαία. Στο δρόμο ο Χριστός λέει στους μαθητές Του ότι ο Λάζαρος κοιμήθηκε και πηγαίνουν να τον ξυπνήσουν. Οι μαθητές δεν κατάλαβαν και νόμισαν ότι κοιμόταν. Όταν όμως έφτασαν είχε ήδη τέσσερις μέρες νεκρός , είχε σαβανωθεί, είχε ταφεί και συγγενείς και φίλοι από τα Ιεροσόλυμα που απείχε δεκαπέντε στάδια μακριά από τη Βηθανία είχαν έρθει για να παρηγορήσουν τις αδελφές για το θάνατο του Λαζάρου.

- Μόλις άκουσε η Μάρθα ότι ο Χριστός έρχεται βγήκε να Τον προϋπαντήσει και του είπε πώς αν ήταν στη Βηθανία ο Λάζαρος δεν θα πέθαινε. Ο Χριστός της είπε ότι θα αναστηθεί ο αδελφός της. Η Μάρθα νομίζοντας ότι εννοούσε τη Δευτέρα παρουσία Του απάντησε πως θα αναστηθεί ότι όπως όλοι. Ο Χριστός τότε τη ρωτάει ξεκάθαρα αν πιστεύει σ' Εκείνον, η Μάρθα το υποστηρίζει με παρρησία και πηγαίνει να φωνάξει τη Μαρία που ήταν στο σπίτι με τους φιλοξενούμενους. Μόλις άκουσε η Μαρία ότι έρχεται ο Χριστός πηγαίνει να Τον συναντήσει. Μαζί της ακολουθούν όλοι οι συγγενείς και φίλοι που ήταν στο σπίτι νομίζοντας ότι πηγαίνει στο μνήμα να κλάψει τον αδελφό της. Η Μαρία όμως πήγε να συναντήσει το Χριστό. Μόλις Τον είδε, έβαλε τα κλάματα, έπεσε στα πόδια Του και έλεγε ό, τι και η Μάρθα. Ο Χριστός ζήτησε να Τον πάνε εκεί όπου ο Λάζαρος ήταν θαμμένος. Όταν είδε τον τάφο, ο Ιησούς δάκρυσε. Οι Ιουδαίοι βλέποντας το Χριστό να δακρύζει σχολίαζαν πόσο αγαπούσε το Λάζαρο. Πηγαίνουν λοιπόν έξω από το μνήμα που ήταν σαν μικρή σπηλιά με πέτρα μπροστά να κλείνει την είσοδο και ζητά να ανοίξουν τον τάφο. Η Μάρθα, η φωνή της λογικής, λέει ότι είναι θαμμένος τέσσερις ημέρες και ήδη μυρίζει. Και ο Χριστός της απαντάει με αυτά τα λόγια: «δεν σου είπα ότι αν πιστεύεις θα δεις τη δόξα του Θεού;» Και σηκώνοντας τα μάτια Του στον ουρανό ευχαρίστησε το Θεό Πατέρα που πάντα Τον ακούει και φώναξε δυνατά: «Λάζαρε, δεύρο (βγες) έξω!!» Και βγήκε ο Λάζαρος σαβανωμένος, όπως τον είχαν θάψει. Και ο Χριστός τους διέταξε να τον λύσουν και να τον αφήσουν να πάει στο σπίτι του. Πάρα πολύ από τους παρισταμένους πίστεψαν στον Χριστό. Η παράδοση της Εκκλησίας μάς λέει ότι ότι ο Λάζαρος έζησε άλλα τριάντα χρόνια μετά την ανάστασή του και έγινε επίσκοπος στην Κύπρο.

Β. Σχόλια

- **Έστειλαν να φωνάξουν τον Χριστό:** ο Χριστός ήταν «διάσημος» καθώς είχε ήδη κάνει πολλά θαύματα σε αγνώστους, οπότε ήλπιζαν ότι τον καλύτερό του φίλο θα τον έκανε καλά ό, τι κι αν είχε. Ο Χριστός όμως καθυστερεί να πάει, διότι θέλει το θαύμα να είναι χωρίς αμφισβήτηση από κανέναν, αλλά και θέλει να ξαναδώσει στον Λάζαρο το σώμα όπως ήταν στη ζωή, αποκαθιστώντας τη φθορά του θανάτου.
- **Δεκαπέντε στάδια ήταν μακριά η Βηθανία από τα Ιεροσόλυμα:** Πρόκειται για ένα γεγονός που είχε μαθευτεί σε όλη την κοινότητα. Είχαν έρθει από μακριά, περπατώντας μεγάλη απόσταση, για να συλλυπηθούν και να παρηγορήσουν τις δύο αδελφές για την απώλεια του Λαζάρου. Όταν ο Χριστός έφτασε στη Βηθανία συνάντησε πολλούς ντόπιους αλλά και Ιεροσολυμίτες στο σπίτι. Η Ανάσταση του Λαζάρου είναι ένα από τα θαύματα που έγιναν παρουσία πολλών ανθρώπων, «ίνα δοξασθή ο Υιός του Ανθρώπου». Αποτελεί προτύπωση της Ανάστασης του Χριστού καθώς και χρονικά βρίσκεται πολύ κοντά στο πάθος και την Ανάσταση – οκτώ ημέρες- και τη γιορτάζουμε ως εισαγωγή στην εβδομάδα των Παθών.
- **Ο Χριστός δάκρυσε:** αποκαλύπτεται για άλλη μια φορά ότι ο Χριστός είναι τέλειος Θεός αλλά και τέλειος άνθρωπος. Αισθάνεται όπως κι εμείς, έχει λύπη για το θάνατο του αγαπημένου του φίλου και συγκλονίζεται από τους θρήνους της Μαρίας και των υπολοίπων συγγενών. Προσλαμβάνει και τον πόνο στην πιο δύσκολη στιγμή του, κατά τον θάνατο του πιο αγαπημένου του φίλου.
- **Είναι ήδη τέσσερις μέρες θαμμένος και μυρίζει:** και οι δύο αδελφές πίστευαν στον Χριστό. Είχαν μάθει και είχαν ζήσει από κοντά τον Χριστό, όταν τις ρώτησε ο Χριστός απάντησαν και οι δύο ότι πίστευαν. Και οι δύο Του είπαν ότι αν ο Χριστός ήταν στη Βηθανία ο Λάζαρος δεν θα πέθαινε. Κι όμως η λογική «αντιστέκεται». Ενώ το πιστεύουν, η φωνή της λογικής λέει ότι «θα μυρίζει...». Ακόμα και για τις αδελφές του Λαζάρου η πίστη θέλει άνοιγμα καρδιάς και υπέρβαση της λογικής, ώστε να αφεθεί ο άνθρωπος στο θαύμα.

- **Λάζαρε δεύρο έξω:** πρόκειται για το πιο μεγάλο θαύμα. Είναι παρόντες πολλοί άνθρωποι, γίνεται σε ανοιχτό χώρο και ο σκοπός του είναι, όπως το λέει ο Χριστός, να φανεί η δόξα του Θεού, να δοξασθεί το Όνομά Του. Μετά από τέσσερις ημέρες και με την οσμή του νεκρού δεν υπάρχει αμφιβολία καμιά, δεν χωρά αμφισβήτηση. Προτυπώνεται η Ανάσταση του Χριστού. Ο Χριστός λέει στον νεκρό να βγει έξω, ώστε όλοι να το δουν με τα μάτια τους. Δεν μπήκε μέσα, ώστε να μην υπάρχει επιχείρημα σε κανέναν, όσο κακόπιστος κι αν ήταν να σκεφθεί κάτι άλλο.

Συμπέρασμα: Η ανάσταση του Λαζάρου δείχνει ότι ο Χριστός είναι ο νικητής του μεγαλύτερου εχθρού του ανθρώπου, που είναι ο θάνατος. Όπως ανέστησε τον Λάζαρο, έτσι θα αναστήσει κι εμάς!

Γ. Ερωτήσεις

1. Χρειαζόταν να ειδοποιήσουν το Χριστό ότι ο φίλος Του ήταν άρρωστος; Τι έκανε μόλις του Το είπαν; Γιατί δεν έφυγε αμέσως;
2. Γιατί δάκρυσε ο Χριστός όταν είδε τη Μαρία και τους άλλους να κλαίνει;
3. Γιατί ζήτησε να Τον πάνε στον τάφο του φίλου του;
4. Γιατί ο Χριστός λέει στον Λάζαρο να βγει έξω;

Σκέψεις για τους κατηχητές

Το συγκεκριμένο μάθημα μπορεί να ιδωθεί με τρεις διαφορετικούς κατηχητικούς στόχους.

- Πίστη
- Φιλία
- Ανάσταση

Είναι σημαντικό να δοθεί έμφαση στα εξής σημεία:

Α. Ο θάνατος αντιμετωπίζεται ως κοίμηση στην Εκκλησία μας και όχι ως εξαφάνιση του αγαπημένου προσώπου (τελευταία κατοικία κτλ).

Β. Ο Χριστός, αν και ενημερώθηκε ότι ο Λάζαρος ήταν άρρωστος, ξεκίνησε δύο μέρες μετά κι έφτασε στη Βηθανία τέσσερις ολόκληρες μέρες μετά την κοίμηση. Είχε ήδη σαβανωθεί, ταφεί, κλειστεί η θύρα με λίθο. Δεν αφήνεται κανένα περιθώριο για νεκροφάνεια, για παρανόηση, για αμφισβήτηση. Αποτελεί το πιο ξεκάθαρο θαύμα, είναι παρόντες οι συγγενείς και οι φίλοι της οικογένειας. Αποτελεί γεγονός που συζητήθηκε έντονα και πολλοί πίστεψαν.

Γ. Όταν η Μάρθα συνάντησε το Χριστό, Εκείνος της είπε «αναστήσεται ο αδελφός σου» στ. 23 και η Μάρθα «οίδα ότι αναστήσεται εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη ημέρα». Και ο Ιησούς της απάντησε στ. 25 «ΕΓΩ ΕΙΜΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ 26 Ο ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΕΙΣ ΕΜΕ ΚΑΝ ΑΠΟΘΑΝΗ ΖΗΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΣ Ο ΖΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΕΙΣ ΕΜΕ ΟΥ ΜΗ ΑΠΟΘΑΝΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΤΟΥΤΟ; 27 ΝΑΙ ΚΥΡΙΕ ΕΓΩ ΠΕΠΙΣΤΕΥΚΑ ...» Η διαφορά από άλλες πίστεις είναι ότι πιστεύουμε στο Χριστό ως την Ανάσταση και τη ζωή. Και αυτή την Ανάσταση τη ζούμε από την επίγεια ζωή με την αναστάσή μας από τα πάθη, τις αμαρτίες, τις κακίες μας. Είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο και όχι γενικό ή αόριστο.

Δ. Ο Χριστός, πριν αναστήσει το Λάζαρο, προσευχήθηκε δυνατά στο Θεό Πατέρα, τον ευχαρίστησε, κάτι που πολλές φορές μικροί και μεγάλοι το ξεχνάμε, και με βιωματικό τρόπο μας έδειξε τη σημασία της προσευχής. Αν ο Χριστός ο ίδιος, Θεός ων, προσεύχεται κι ευχαριστεί, έτσι κι εμείς οφείλουμε να πράττουμε καθώς η πίστη και ό, τι ζούμε από την πίστη και μέσω αυτής δεν είναι δική μας δύναμη αλλά ο Θεός μας το δίνει.

Ε. Μέσα από την Ανάσταση του Λαζάρου, ο Χριστός ανασταίνει όλους τους ανθρώπους, όλο το ανθρώπινο γένος. Δίνει ελπίδα και δεύτερη ευκαιρία σε όσους ήταν πριν νεκροί κυριολεκτικά όπως ο Λάζαρος αλλά και μεταφορικά λόγω της αμαρτίας και της αμετανοησίας του ανθρωπίνου γένους.

Δραστηριότητες

- Αν οι μαθητές είναι μικρότερης ηλικίας προτείνεται να γίνουν λαζαράκια στο κατηχητικό (επί τόπου ζύμωμα, πλάσιμο, ψήσιμο), αν υπάρχουν οι υποδομές ή, αν είναι δύσκολο, να τα φέρουν οι κατηχητές έτοιμα από το σπίτι.

- Θα μπορούσαν επίσης τα παιδιά, όσην ώρα ψήνονται τα λαζαράκια, εύκολα να φτιάξουν πασχαλινά καλαθάκια με χάρτινα πιατάκια, κομμένα προσεκτικά στην άκρη και ζωγραφισμένα με μαρκαδόρους ή νερομπογιές (χαράζουμε σε τέσσερα σημεία την άκρη του πιάτου και τα ενώνουμε με συρραπτικό).
- Όμορφη απασχόληση ακόμη θα ήταν να μάθουν τα παραδοσιακά κάλαντα της ημέρας.

Κερκυραϊκά κάλαντα: Ήρθε ο Λάζαρος ήρθαν τα βάρια

Ήρθε ο Λάζαρος ήρθαν τα βάρια ήρθε η εορτή η ημέρα η
άγια

Αν κοιμόσαστε, να σηκωθείτε και το Λάζαρο ν'
αφουγκραστείτε.

Πήγαινε ο Χριστός στη Βηθανία διότι ήτουνε πολλή απιστία
Όσοι μάθανε τον ερχομό του όλοι τρέξανε στον ορισμό του

Τότε έτρεξε Μάρθα Μαρία γιατί ήτανε μεγάλη χρεία

Πού είναι ο Λάζαρος; Πού είναι ο αδελφός μου;

Πού είναι ο φίλος μου και ξάδελφός μου;

Λέγουν Λάζαρος είν' πεθαμένος, τετραήμερος στη γη
θαμμένος

Πάτησ' ο Χριστός στην πλάκα επάνω δεύρο Λάζαρε σήκω
επάνω

Κι ω του θαύματος η γη τaráχθη και ο Λάζαρος ορθός
εστάθη

Τώρα ευχόμεθα καλήν υγεία, Άγια Ανάσταση και ευτυχία

Κάλαντα Λαζάρου Κέρκυρας

Μουσική notation for the song 'Κάλαντα Λαζάρου Κέρκυρας'. The notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is written on a single staff. Below the staff, the lyrics are written in Greek. The lyrics are: Ήρθε ο Λάζαρος ήρθαν τα βάρια ήρθε η εορτή η ημέρα η άγια. Αν κοιμόσαστε, να σηκωθείτε και το Λάζαρο ν' αφουγκραστείτε. Πήγαινε ο Χριστός στη Βηθανία διότι ήτουνε πολλή απιστία. Όσοι μάθανε τον ερχομό του όλοι τρέξανε στον ορισμό του. Τότε έτρεξε Μάρθα Μαρία γιατί ήτανε μεγάλη χρεία. Πού είναι ο Λάζαρος; Πού είναι ο αδελφός μου; Πού είναι ο φίλος μου και ξάδελφός μου; Λέγουν Λάζαρος είν' πεθαμένος, τετραήμερος στη γη θαμμένος. Πάτησ' ο Χριστός στην πλάκα επάνω δεύρο Λάζαρε σήκω επάνω. Κι ω του θαύματος η γη τaráχθη και ο Λάζαρος ορθός εστάθη. Τώρα ευχόμεθα καλήν υγεία, Άγια Ανάσταση και ευτυχία.